

D E C I Z I E
BO2012_0082
Data: ■.2012

Cu adresa înregistrată la CNSC cu nr. ■/21.12.2011, ■, a înaintat Consiliului contestația depusă de SC ■ SRL, cu sediul în ■, și sediu pentru comunicarea actelor de procedură la Cabinet de Avocat ■, în ■, împotriva procedurii organizată de ■, cu sediul în ■, în vederea atribuirii contractului de concesiune a terenurilor cu destinația unități industriale, industrie mică, prestări servicii, depozite, contestație prin care s-a solicitat anularea procesului-verbal de adjudecare a licitației, precum și a rezultatului evaluării ofertelor, comunicat cu adresa nr. ■/18.03.2011.

Contestația în analiză se află pe rolul Consiliului ca urmare a declinării competenței de soluționare a ei de către ■.

În baza legii și a documentelor depuse de părți, CNSC

DECIDE:

În temeiul art. 158 alin. 1 Cod procedură civilă, coroborat cu art. 297 din OUG 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare, declină competența de soluționare a contestației formulate de SC ■ SRL, în contradictoriu cu ■, în favoarea Tribunalului ■, Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, pentru considerentele de mai jos.

În vederea soluționării conflictului negativ de competență ivit, Consiliul înaintează dosarul prezentei Curții de Apel ■, Secția de contencios administrativ și fiscal, care urmează să pronunțe un regulator de competență.

Fără cale de atac.

MOTIVARE

■ a organizat o procedură în vederea concesiunii unor suprafețe de teren, situate în ■, data organizării licitației fiind 10.03.2011. Anunțul de participare a fost publicat în Monitorul Oficial al României, partea a VI-a, nr. ■/■.02.2011.

Ulterior comunicării rezultatului evaluării ofertelor cu adresa nr. ■/15.03.2011, pentru motivele evocate anterior, SC ■ SRL a depus la Tribunalul ■, Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, contestația ce a format obiectul dosarului nr. ■/105/2011.

Prin sentința nr. ■/11.10.2011, Tribunalul ■, Secția comercială și de contencios administrativ a admis excepția necompetenței

generale a instanței și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

Prin contestația depusă, SC ■ SRL, în calitate de operator economic participant la procedura organizată de ■, a solicitat cele menționate în partea introductivă a deciziei, arătând că în mod nelegal oferta sa nu a fost declarată câștigătoare, deși îndeplinește toate condițiile de fond și de formă impuse prin caietul de sarcini.

Potrivit caietului de sarcini, în cauză, se urmărește concesionarea unor terenuri, pe o perioadă de 49 ani, procedura fiind organizată conform „prevederilor art. 15 din Legea 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia și prevederilor OUG 54/2006 privind regimul juridic al contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică”.

Din analiza documentației de licitație se observă că, în cauză, nu s-a făcut o concesionare în baza OUG 34/2006.

Potrivit art. 13 lit. a) din ordonanța amintită, „ordonanța de urgență *nu se aplică* pentru atribuirea contractului de servicii care:

a) are ca obiect cumpărarea sau *închirierea, prin orice mijloace financiare, de terenuri, clădiri existente, alte bunuri imobile ori a drepturilor asupra acestora*. Atribuirea contractelor de servicii financiare care se încheie, indiferent de formă, în legătură cu contractul de cumpărare sau de închiriere respectiv, se supune prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.”

De altfel, în întâmpinarea depusă în cadrul dosarului constituit la Tribunalul Prahova, organizatoarea a arătat că a aplicat prevederile „Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2006”.

Cu observarea definițiilor date de OUG 34/2006 sintagmelor "contract de achiziție publică" (contractul [...] având ca obiect execuția de lucrări, furnizarea de produse sau prestarea de servicii) și "operator economic" (furnizor de produse, prestator de servicii ori executant de lucrări [...]), precum și a rolului pe care îl joacă operatorii economici în cadrul sistemului achizițiilor publice (furnizor, prestator sau executant), dar și a definițiilor date „contractului de concesiune de lucrări publice” (contractul care are aceleași caracteristici ca și contractul de lucrări, cu deosebirea că în contrapartida lucrărilor executate contractantul, în calitate de concesionar, primește din partea autorității contractante, în calitate de concedent, dreptul de a exploata rezultatul lucrărilor pe o perioadă determinată sau acest drept însoțit de plata unei sume de bani prestabilite) și “contractului de concesiune de servicii” (contractul care are aceleași caracteristici ca și contractul de servicii, cu deosebirea că în contrapartida serviciilor prestate contractantul, în calitate de concesionar, primește din partea autorității contractante, în calitate de concedent, dreptul de a exploata serviciile pe o perioadă determinată sau acest drept însoțit de plata unei sume de bani prestabilite), Consiliul stabilește că în cazul examinat procedura

nu are ca obiect atribuirea unui contract de achiziție publică sau de *concesiune de lucrări/servicii*, ci de concesiune de bunuri.

Pe cale de consecință și luând în considerare dispozițiile art. 1 și 9 din ordonanța precitată, nu au incidență reglementările instituite prin aceasta în situația concesiunii *de terenuri*, suspusă OUG 54/2006.

Dat fiind că normele de competență *ratione materie* sunt de ordine publică, părțile nu pot deroga de la acestea, în sensul extinderii competenței Consiliului la soluționarea de contestații pentru proceduri nereglementate sau exceptate de la comandamentele Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

Mai mult, potrivit art. 2 alin. (1) din OUG 54/2006 "Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică contractelor reglementate de OUG 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii."

Determinând că nu au relevanță în speță prescripțiile cap. IX din ordonanță, competența de soluționare a contestațiilor se stabilește pe baza dreptului comun, având în vedere legislația dedicată contractelor de concesiune de terenuri, nu contractului de achiziție publică/concesiune de lucrări sau de servicii.

Astfel fiind și luând în considerare dispozițiile:

- art. 66 din OUG 54/2006, conform căruia "(1) Soluționarea litigiilor apărute în legătură cu atribuirea, încheierea, executarea, modificarea și încetarea contractului de concesiune, precum și a celor privind acordarea de despăgubiri se realizează potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. (2) Acțiunea în justiție se introduce la *secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei jurisdicție se află sediul concedentului*."

- art. 158 alin. 1 Cod procedură civilă, potrivit cu care instanța de judecată este obligată să stabilească instanța competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent;

- art. 266 alin. (1) și 297 din OUG 34/2006;

Consiliul va admite excepția necompetenței sale în materie, ridicată din oficiu, și constatând lipsa sa de competență în soluționarea contestației, urmează a face aplicarea art. 158 Cod procedură civilă și să transmită contestația, împreună cu dosarul constituit, instanței de judecată competente.

Date fiind cele ce preced, Consiliul va declina competența de soluționare a contestației către Tribunalul ■, Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal.

Față de cele de mai sus, se constată ivirea unui conflict negativ de competență, situație prevăzută de art. 20 pct. 2 Cod procedură civilă, motiv pentru care Consiliul, în baza art. 22 alin. (4) din același cod, urmează să înainteze dosarul Curții de Apel ■, Secția de

contencios administrativ și fiscal, care urmează să pronunțe un regulator de competență.

PREȘEDINTE COMPLET,

■

MEMBRU,

■

MEMBRU,

■

Redactată în cinci exemplare, conține patru pagini.